

sit job, eller man bliver i hvert fald kørt ud på et sidespor, eller man bliver ugleset?

Så selv om reglerne sådan umiddelbart egentlig ser gode nok ud, så er der da nogle reelle problemer i det her; det ved vi godt. Men der er jo også nogle reelle problemer den anden vej: hensynet til dem, der så skal anmeldes, dem, man bruger sin ytringsfrihed på, de skal jo også have en form for retssikkerhed.

Hvis man forestiller sig, at en sådan anmelder altså skulle medføre, at man, uden at man selv fik sanktioner af disciplinær art, f.eks. skulle kunne gå til mediernes, så er dertil at sige, at mediernes selvfølgelig alt for ofte render med en halv vind, men jeg tvivler alligevel på, at seriøse medier vil begynde at påstå, at der foreligger uredelighed, hvis ikke de næsten har beviserne i orden.

I den forbindelse har jeg bemærket, at forslagsstillerne mener, at hvis man nu havde haft den her angiveret, så havde man nok undgået Farumsagen. Nej, det er nemlig præcis det, man ikke havde. Det havde man ikke undgået, vil jeg gerne sige til hr. Aage Frandsen, for der havde pressen jo skrevet, og man havde jo angivet og angivet Peter Brixtofte på alle leder og kanter; der var skrevet om det; man havde hørt ham selv med sine søforklaringer rent ud sagt i den ene tv-udsendelse efter den anden, og alligevel skete der ikke noget, for det skal være mere præcist, for at politiet begynder at gøre noget.

Kl. 15.00

Den er måske i virkeligheden et godt eksempel på, at det er ret så vanskeligt, når ikke engang den demokratiske kontrol – for vælgerne vidste det her – træder i kraft ved et Folketingsvalg, at vælgerne ikke engang fyrer en sådan person, men i virkeligheden bærer ham på skulde.

Derfor synes jeg, at bemærkningerne i virkeligheden taler lidt imod forslaget eller i hvert fald viser, hvor vanskeligt det er at få fastsat nogle regler. Men vi er altså af den opfattelse, at både meddeleretten og ytringsfriheden virkelig er områder, som fortjener opmærksomhed, som fortjener, at sagkyndige ser på det. Vi kan jo se diskussionen om forskerne her de senere dage, hvor man nok vil synes, at nogle af de synspunkter, der kommer frem i pressen, er ret så sørgelige.

Med det, jeg siger her, vil jeg bare advare mod, at man tror, at menneskene bliver gode af flere regler, og at vi kan løse alt ved hjælp af reg-

ler. Jeg tror heller ikke, hr. Aage Frandsen selv tror, det er sådan.

Men diskussionen om det, og at vi prøver at bearbejde hinandens holdninger og finder ud af, hvilke retlige muligheder der er, er meget væsentligt. Derfor er vi også meget tilfredse med, at de her forslag er fremsat. Selv om de kommer i udvalget hos Jens Peter Christensen, vil jeg da mene, at det er væsentlige ting, som vi også skal tage op i Retsudvalget og måske også i forbindelse med vores fælles behandling af grundlovsforslagene om 14 dage.

Formanden:

Jeg må bede ordføreren om at vente lidt, der er en kort bemærkning fra hr. Aage Frandsen. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er naturligvis enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at menneskene ikke bliver bedre af regler og love. Men jeg mener stadig væk, at fortalen i Jydske Lov fra 1241 er rigtig, hvor der står:

»Ville hver mand nøjes med sit eget, behøvede vi ikke lov.«

Vi er nødt til at lave love, fordi vi mennesker ikke kan administrere tilværelsen fornuftigt uden love.

Så vender jeg mig til det konkrete forslag. Det, der skete ved Farumsagens opklaring og oprulning, var vel egentlig, at det var en ansat eller rettere sagt en tidligere ansat, der på et tidspunkt gik til pressen og afleverede noget. Det var, så vidt jeg husker, en tidligere ansat.

Dermed være ikke sagt, at man ellers havde undgået den. Det siger jeg ikke, men jeg tror nok alligevel, at Farumsagen illustrerer, at der desværre nogle steder er et klima, heldigvis ikke ret mange steder og formentlig ikke så slemt, der gør, at der er nogen, der ikke tør gå til andre for at fortælle, at den er riv, rav, ruskende gal.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, lige præcis det sidste med, at der er nogen, der ikke tør: Det var også det, jeg sagde. Ytringsfriheden har vi, men hvad er den værd; hvis man ikke tør bruge den?

Derfor mener jeg også, at det er så vanskeligt et område, at det er kloget af justitsministeren at tilbyde, at det går i Jens Peter Christensen-udvalget. Så kan vi jo håbe, at han netop kan anvise